23/05/2026

Η Θεία Παρεμβολή – Του π. Δημητρίου Μπόκου

/ Γνώμες

Τέσσερις ισχυροί βασιλείς από τον χώρο της αρχαίας Μεσοποταμίας (μεταξύ Ευφράτη και Βαβυλώνας) κήρυξαν τον πόλεμο εναντίον μιας μικρής περιοχής με πέντε πόλεις, τη λεγόμενη Πεντάπολη. Γνωστότερες πόλεις της ήταν τα Σόδομα και Γόμορρα. Η μάχη έλαβε χώρα στην κοιλάδα ή φάραγγα «την αλυκήν». Μια περιοχή γεμάτη αλάτι. Στη θέση της θάλασσας «των αλών», τη σημερινή Νεκρά θάλασσα.

- Του π. Δημητρίου Μπόκου

Οι πέντε βασιλείς της Πεντάπολης κατατροπώθηκαν ολοσχερώς. Οι νικητές συνέλαβαν όλο το ιππικό των Σοδόμων και των άλλων πόλεων με όλα τα εφόδιά τους. Αιχμαλώτισαν και τον Λωτ, ανεψιό του Αβραάμ, με τους δικούς του και όλα

τα υπάρχοντά του.

Όταν έμαθε ο Αβραάμ τα καθέκαστα, συγκέντρωσε αμέσως «τους ιδίους οικογενείς αυτού, τριακοσίους δέκα και οκτώ, και κατεδίωξεν οπίσω αυτών έως Δαν». Οικογενείς ήταν οι έμπιστοι και γενναίοι υπηρέτες του Αβραάμ, γεννημένοι και μεγαλωμένοι στο σπίτι του, που τον ένιωθαν σαν πατέρα τους.

Το μικρό στράτευμα επέπεσε τη νύχτα εναντίον των επιδρομέων «και επάταξεν αυτούς και κατεδίωξεν αυτούς» σχεδόν μέχρι τη Δαμασκό. Ο Αβραάμ πήρε πίσω το ιππικό των Σοδόμων, τον ανεψιό του Λωτ «και πάντα τα υπάρχοντα αυτού και τας γυναίκας και τον λαόν».Στην επιστροφή συναντήθηκε με τους ηττημένους βασιλείς κοντά στην Ιερουσαλήμ, στην κοιλάδα του Σαβύ, στην πεδιάδα των βασιλέων. Ο βασιλεύς της Ιερουσαλήμ Μελχισεδέκ, που ήταν και «ιερεύς του Θεού του Υψίστου», πρόσφερε στον Αβραάμ «άρτους και οίνον», τον ευλόγησε και είπε: «Ευλογημένος Άβραμ τω Θεώ τω Υψίστω, … ος παρέδωκε τους εχθρούς σου υποχειρίους σοι». Και ο Αβραάμ του έδωσε το ένα δέκατο από όλα τα λάφυρα.

Ο βασιλεύς των Σοδόμων, σε μια κίνηση γενναιοδωρίας, προσφέρθηκε να πάρει μόνο τους άντρες του που είχαν ελευθερωθεί από την αιχμαλωσία και να αφήσει το ιππικό του στον Αβραάμ ως ανταμοιβή, αλλά ο Αβραάμ αρνήθηκε. Δεν θα πάρω ούτε το παραμικρό λάφυρο, του είπε, για να μην πεις, ότι εσύ με πλούτισες. Θα μου δώσεις μόνο ό,τι ξόδεψαν οι άνθρωποί μου για την τροφή τους (Γεν. κεφ. 14).

Το όλο γεγονός θεωρήθηκε σαν μία πολύ πρώιμη υποδήλωση της παρουσίας των αγίων Πατέρων στη ζωή της Εκκλησίας Και ειδικότερα των Πατέρων της Α΄ Οικουμενικής Συνόδου. Όπως ο Αβραάμ συγκέντρωσε τους 318 υπηρέτες του για να πολεμήσουν και να συντρίψουν τους εχθρούς που είχαν καταστρέψει και λεηλατήσει την ευρύτερη περιοχή της Χαναάν, έτσι και ο πρώτος Χριστιανός βασιλεύς, ο άγιος Κωνσταντίνος, θεόθεν κινούμενος, συγκάλεσε τους 318 θεοφόρους Πατέρες της πρώτης μεγάλης Συνόδου στη Νίκαια της Βιθυνίας (Μικρά Ασία), το 325 μ. Χ., για να πολεμήσουν τους νοητούς εχθρούς της Εκκλησίας. Και συνέτριψαν πράγματι τον αιρετικό Άρειο και τους οπαδούς του, αρπάζοντας από τον αρχιαιρεσιάρχη διάβολο τους αιχμαλώτους πιστούς (Κυριακή των Αγίων Πατέρων).

Ο Μελχισεδέκ εικονίζει τον μεγάλο Βασιλέα και Αρχιερέα Χριστό και το ιερό μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας (Ψαλμ. 109, 4. Εβρ. κεφ. 7).

Οι άγιοι Πατέρες είναι η θεία παρεμβολή, ο θεϊκός στρατός, οι θεηγόροι οπλίτες, που μέχρι συντελείας των αιώνων θα συντρίβουν τις πύλες του Άδου, τις δαιμονικές θύελλες της πλάνης.